

Sygn. akt II Ca 559/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2022 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	Sędzia Dariusz Mizera
----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2022 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa(...) w C.

przeciwko A. B. i J. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda i pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 21 kwietnia 2022 roku, sygn. akt I C 581/21

1. oddała obie apelacje;
2. zasądza solidarnie od pozwanych A. B. i J. B. na rzecz powoda (...)w C. kwotę 1.800,00 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Dariusz Mizera

Sygn. akt II Ca 559/22

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 27 marca 2020 r., skierowanym przeciwko A. B. i J. B. powód (...) w C. wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 49 786,37 złotych wraz z maksymalnymi odsetkami za opóźnienie naliczonymi od dnia 10 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. W uzasadnieniu wniesionego pozwu strona powodowa wskazała, iż kwota dochodzona pozwem wynika z nienależytego wywiązania się przez pozwanych z zawartej z powodem umowy.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym (k.41) w dniu 07 lipca 2020 r. Sąd w całości uwzględnił żądanie strony powodowej.

W związku z wydanym orzeczeniem pozwani J. B. i A. B. wnieśli zarzuty (k.31-32 oraz k.42-43) zaskarżając wydane orzeczenie w całości, wnosząc o oddalenie powództwa strony powodowej oraz o zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu wniesionych zarzutów pozwani podnieśli, iż w ich ocenie umowa przez powoda została wykonana nienależycie i wadliwie, albowiem dostarczona przez niego pasza była nieodpowiedniej jakości, co wpłynęło na rezultat prowadzonej przez nich hodowli (tuczniki należące do pozwanych nie uzyskały właściwej wagi i spożywały nadmierną ilość paszy).

Wyrokiem z dnia 21 kwietnia 2022r. Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim po rozpoznaniu sprawy z powództwa (...) w C.

przeciwko A. B. i J. B. o zapłatę

1. uchylił w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym w dniu 07 lipca 2020 r., w sprawie sygn. akt I. Nc. 978/20,
2. zasądził solidarnie od pozwanych A. B. i J. B. na rzecz powoda (...) w C. kwotę 49 786,37 złotych (czterdzieści dziewięć tysięcy siedemset osiemdziesiąt sześć złotych i trzydzieści siedem groszy) wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie naliczonymi od dnia 10 grudnia 2019 r. do dnia zapłaty,
3. zasądził solidarnie od pozwanych A. B. i J. B. na rzecz powoda (...) w C. kwotę 4 230 (cztery tysiące dwieście trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Podstawą rozstrzygnięcia były przytoczone poniżej ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

W dniu 20 grudnia 2018 r. powód(...) w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarł z pozwaną A. B. umowę ramowa o współpracy, numer umowy (...). Na jej podstawie powód zobowiązał się dostarczać pozwanej produkowane przez siebie pasze. Na zawarcie przedmiotowej umowy zgodę wyraził pozwany J. B. (mąż A. B.).

W umowie zawarte zostały także przepisy zawierające procedurę związaną ze zgłoszeniem wad dostarczanego przez powoda towaru (p-kt 6 umowy).

Zabezpieczeniem zawartej pomiędzy stronami umowy był weksel in blanco, wystawiony przez pozwaną A. B.. W związku z tym w dniu 20 grudnia 2018r.

podpisana została przez A. B. stosowna deklaracja wekslowa, zaś pozwany J. B. poręczył za wystawiony przez żonę weksel.

W ramach zawartej umowy powód sprzedał pozwanej A. B. towar za kwotę 29 378,70 złotych oraz za kwotę 18 097,88 złotych. Termin płatności pierwszej należności wynikającej z faktury (...) określony został na dzień 06 lutego 2019r. Na jej poczet pozwana uregulowała jedynie część należności tj. kwotę 2 936,14 złotych. Do zapłaty pozostała jej należność w wysokości 26 442,56 złote. Należność w kwocie 2 936,14 złotych została zapłacona przez pozwaną w dniu 25 marca 2019 r.

Z kolei termin płatności drugiej należności wynikający z faktury numer (...) określony został na dzień 11 lutego 2019 r. Cała należność na chwilę obecną pozostaje do uregulowania.

W związku z powstałą zaległością w dniu 09 grudnia 2019 r. powód wypełnił weksel i wezwał pozwaną do jego wykupienia, wyznaczając termin płatności na dzień 17 grudnia 2019 r. Z kolei do pozwanego J. B. skierowane zostało wezwanie do zapłaty powstałej zaległości, co nie spowodowało jednak żadnej reakcji.

Umowa zawarta pomiędzy stronami w dniu 20 grudnia 2018 r. nie była pierwszą umową zawartą pomiędzy stronami. Stosowne pasze strona powodowa dostarczała pozwanym już wcześniej i wówczas również pojawiały się problemy z regulowaniem stosownych płatności.

Pozwani w związku z dostarczaniem im towarem nie zgłaszali pisemnych uwag co do jakości otrzymywanej od powoda paszy.

W dniu 26 listopada 2018 r. pomiędzy powodem a pozwanymi podpisane zostało porozumienie dotyczące zaległości w płatnościach obciążanych pozwanych wobec powoda. Z porozumienia tego wynikało, iż A. B. i J. B. zobowiązani są do zapłaty powodowi kwoty 1 324 424,27 złote a zaległe należności dotyczyły towarów dostarczonych pozwanym w okresie

od kwietnia 2018 r. do listopada 2018. Z przedmiotowego porozumienia wynikało, iż pozwani nie kwestionowali istnienia tego zobowiązania. W związku istnieniem tych zaległości pozwani aktem notarialnym z dnia 30 listopada 2018 r. poddali się egzekucji należności objętych porozumieniem.

Mając takie ustalenia Sąd zważył, iż powództwo strony powodowej jest w pełni uzasadnione.

Bezsporne w sprawie są okoliczności związane z zawarciem w dniu 20 grudnia 2018 r. pomiędzy powodem (...) a pozwaną A. B. umowy ramowej o współpracy (na zawarcie której zgodę wyraził także mąż pozwanej - pozwany J. B.). Z umowy tej wynikają zasady współpracy pomiędzy stronami, których zapisów żadna ze stron procesu nie kwestionowała. Podkreślić należy, iż przedmiotowa umowa nie była pierwszą zawartą pomiędzy nimi, jest to kolejna umowa która je wiązała. Bezsporne jest również, iż zabezpieczeniem zawartej pomiędzy stronami umowy był weksel in blanco, wystawiony przez pozwaną A. B., zaś pozwany J. B. poręczył za wystawiony przez żonę weksel.

Po podpisaniu przedmiotowej umowy ramowej z grudnia 2018 r. powód (...) dostarczył pozwaną dla potrzeb prowadzonego przez nią gospodarstwa rolnego towar za kwotę 29 378,70 złotych oraz za kwotę 18 097,88 złotych. Towar został przez pozwaną odebrany. Termin płatności pierwszej należności wynikającej z faktury (...) określony został na dzień 06 lutego 2019 r. i na jej poczet pozwana uregulowała jedynie część sumy tj. kwotę 2 936,14 złotych, w dniu 25 marca 2019 r. Z kolei termin płatności drugiej należności wynikający z faktury numer (...) określony został na dzień 11 lutego 2019 r. i cała należność na chwilę obecną pozostaje do uregulowania. Okoliczności te nie były również przez stronę pozwaną kwestionowane, podobnie jak i wysokość należności wskazanych w obu fakturach. W związku z nieuregulowaniem stosownych płatności w dniu 09 grudnia 2019 r. powód wypełnił weksel i wezwał pozwaną do jego wykupienia, wyznaczając termin płatności na dzień 17 grudnia 2019 r. Termin ten upłynął bezskutecznie.

W związku z wydanym w sprawie przez referendarza sądowego nakazem zapłaty w dniu 07 lipca 2020 r. pozwani J. B. i A. B. wnieśli zarzuty (podnosząc iż w ich ocenie umowa przez powoda została wykonana nienależycie i wadliwie, albowiem dostarczona przez niego pasza była nieodpowiedniej jakości, co wpłynęło na rezultat prowadzonej przez nich hodowli (tuczniaki należące do pozwanych nie uzyskiwały właściwej wagi i spożywały nadmierną ilość paszy). Okoliczność ta w ich ocenie ma uzasadniać odmowę zapłatę pozostałej do uregulowania należności.

Zdaniem Sądu stanowisko takie jest jednak nieuzasadnione. Zgromadzony materiał dowodowy nie daje jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, aby pozwani zgłaszali jakiegokolwiek zastrzeżenia co do jakości dostarczanej im paszy. Z zeznań powoda (...) oraz świadków D. P. i M. C. wynika, iż pozwani w związku z dostarczaniem im towarem nie zgłaszali pisemnych uwag co do jakości otrzymywanej od powoda paszy. Zresztą zauważyć należy, iż za część dostarczonego towaru pozwani uregulowali należność w wysokości 2 936,14 złotych. Zapłata ta dotyczyła towaru dostarczonego w dniu 23 stycznia 2019 r., przy czym wpłaty tej dokonali po upływie około 2 miesięcy tj. 25 marca 2019 r. Dla Sądu oczywistym jest, iż gdyby po dostarczeniu tej partii towaru pojawiły się jakieś nieprawidłowości pozwani nie powinni dokonywać jakiegokolwiek wpłaty i powinni dokonać zgłoszenia zaistniałej sytuacji powodowi.

Taka możliwość została przewidziana w umowie zawartej pomiędzy stronami. W umowie z dnia 20 grudnia 2018 r. są przepisy zawierające procedurę związaną ze zgłoszeniem wad dostarczanego przez powoda towaru (p-kt 6 umowy). Jednakże zapisy tej umowy przewidują - czego z nieznanymi powodów nie chce zauważyć strona pozwana - konieczność zgłoszenia wykrycia wad, nieprawidłowości w formie pisemnej a nie ustnej (pkt 6.2 i 6.3 umowy). W tej sytuacji zdaniem Sądu okoliczności podniesione przez pozwanych we wniesionych zarzutach są jedynie próbą znalezienia jakiegokolwiek usprawiedliwienia z niewywiązania się z podpisanej umowy a w rzeczywistości nie uregulowanie stosownych faktur wynika z problemów finansowych pozwanych. Wskazuje na to okoliczność, iż dniu 26 listopada 2018 r. (a więc niecały miesiąc przed zawarciem umowy z grudnia 2018 r.) pomiędzy powodem a pozwanymi podpisane zostało porozumienie dotyczące zaległości w płatnościach obciążanych pozwanych wobec powoda. Z porozumienia tego wynikało, iż A. B. i J. B. zobowiązani są do zapłaty powodowi kwoty 1 324 424,27 złote a zaległe należności dotyczyły towarów dostarczonych pozwanym w okresie od kwietnia 2018 r. do listopada 2018. (k.92-95) Co ważne z porozumienia tego wynikało, iż pozwani nie kwestionowali istnienia tego zobowiązania

a w związku istnieniem tych zaległości pozwani aktem notarialnym z dnia 30 listopada 2018 r. poddali się egzekucji należności objętych porozumieniem (k.98-109).

W tej sytuacji mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznając powództwo strony powodowej za w pełni uzasadnione orzekł jak w punkcie 1 i 2 wyroku. O kosztach procesu (punkt 3 wyroku) Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyły obie strony.

Powód zaskarżył wyrok w zakresie punktu 1 wyroku.

Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania mające znaczenie dla wyniku sprawy, tj. art. 493 § 4 k.p.c. poprzez uchylenie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w sprawie podczas, gdy brak było podstaw do wydania takiego rozstrzygnięcia, a z uzasadnienia wyroku Sądu I instancji nie wynikają żadne okoliczności, które uzasadniałyby uchylenie nakazu zapłaty, co miało wpływ na wynik postępowania, gdyż doprowadziło do upadku tytułu zabezpieczenia, jakim jest nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Powołując się na powyższy zarzut skarżący, wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonym zakresie, poprzez utrzymanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym wydanego w dniu 7 lipca 2020 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 978/20 w mocy w całości.

Wniósł też o zasądzenie od pozwanych na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwani zaskarżyli wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi Sądu I instancji zarzucili:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało istotny wpływ na wydane w sprawie orzeczenie tj:

a), art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego uznania, iż pozwani nie zgłaszali jakichkolwiek zastrzeżeń, co do jakości dostarczonej im paszy, podczas gdy z zeznań świadków A. K. i K. K. jednoznacznie wynika, że wielokrotnie zgłaszali oni uwagi, że dostarczana przez powoda pasza była nieodpowiedniej jakości, co wpływało na rezultat prowadzonej przez nich hodowli;

b). art. 235² § 1 pkt.3 k.p.c. w zw. z art. 271 k.p.c. i art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie dowodu z zeznań świadka Z. S., podczas gdy świadek ten posiada wiedzę w zakresie jakości zakupionej przez pozwanych paszy, bowiem dokonywał on jej badania, a zatem dowód ten miał istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Powołując się na wymienione zarzuty skarżący wnosili o:

1) w trybie art. 380 k.p.c. wnosząc o rozpoznanie postanowienia Sądu I instancji z dnia 24 marca 2022 r. w przedmiocie pominięcia dowodu z zeznań świadka Z. S. i tym samym o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka Z. S., na fakt wykonania badania paszy zakupionej przez pozwanych od powoda (...) oraz jakości zakupionej paszy;

2) zmianę zaskarżonego wyroku Sądu I Instancji poprzez oddalenie powództwa w całości;

3) zmianę postanowienia zawartego w pkt 3 wyroku i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu za postępowanie przed Sądem I instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych;

4) zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych kosztów procesu za postępowanie przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Obie apelacje są bezzasadne.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego i przyjmuje je za własne czyniąc je podstawą swojego rozstrzygnięcia.

Co do apelacji pozwanych.

Pozwani w apelacji skupili się przede wszystkim na zarzutach naruszenia art. 233 kpc poprzez - jak to wskazali - brak wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego wskazali bowiem, iż wbrew ustaleniom sądu zgłaszali uwagi co do jakości paszy dostarczanej im przez powoda. Skarżący jak się wydaje bardzo dużą wagę przywiązywali do tej okoliczności. Tymczasem - jak słusznie podnosi powód w odpowiedzi na apelacje - tak postawione zarzuty nie mają jakiegokolwiek znaczenia dla rozstrzygnięcia. Nawet gdyby przyjąć, iż istotnie takie zarzuty (co do jakości paszy) były zgłaszane to jeszcze nie oznacza to że pasza była niepełnowartościowa. Sąd Rejonowy słusznie zwraca uwagę, iż pozwani nie skorzystali z możliwości określonej w umowie złożenia pisemnych zastrzeżeń co do umożliwiłoby powodowi weryfikację jakości paszy. W takiej sytuacji Sąd Rejonowy słusznie oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka Z. S.. Świadek ten jest lekarzem weterynarii nie posiada wiadomości specjalnych w zakresie jakości pasz. Brak było zatem także podstaw z powyższych powodów do dopuszczenia tego dowodu w postępowaniu apelacyjnym. Miarodajnym dowodem w tym zakresie mógłby być dowód z opinii biegłego którego żadna ze stron nie złożyła. Zresztą przeprowadzenie tego dowodu byłoby utrudnione gdyż nie zostały zabezpieczone komisyjnie żadne próbki kwestionowanych pasz, a sprzedawca dokonał sprzedaży na początku 2019r..

Reasumując apelacja pozwanych nie zawiera uzasadnionych podstaw i jako taka podlega oddaleniu.

Co do apelacji powoda.

Powód zaskarżył wyrok w punkcie pierwszym wskazując, iż Sąd Rejonowy bezzasadnie uchylił nakaz zapłaty i domagał się zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie pierwszym poprzez utrzymanie nakazu zapłaty w mocy w całości.

Zakres zaskarżenia wyroku i wniosek o jego zmianę w żaden sposób nie pozwala sądowi na uwzględnienie apelacji powoda. Należy w tym miejscu przypomnieć, iż zaskarżony wyrok zawiera trzy punkty. W pierwszym sąd uchylił nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym dnia 7 lipca 2020r. w sprawie sygn. akt I Nc 978/20.

W drugim punkcie orzekł merytorycznie o żądaniu pozwu. Wreszcie w trzecim punkcie zamieścił orzeczenie o kosztach procesu.

Zgodnie z art. 378 §1 kpc sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji. Przyjmuje się, że granice apelacji wyznacza zakres zaskarżenia apelacją wyroku sądu pierwszej instancji. Granice te określa strona wnosząca apelację wskazując które części wyroku skarży. W przedmiotowej sprawie powód zaskarżył wyłącznie punkt pierwszy nie dokonując powiązania tego z punktem drugim i trzecim wyroku. Taki sposób zaskarżenia apelacją wyroku uniemożliwia sądowi II instancji merytoryczne rozstrzygnięcie zgodne z wnioskiem skarżącego albowiem mogłoby prowadzić to przypadku uwzględnienia apelacji i utrzymania nakazu zapłaty w mocy do powstania dwóch tytułów egzekucyjnych (wykonawczych). Pierwszego w postaci nakazu zapłaty utrzymanego w mocy, a drugiego w postaci punktu drugiego i trzeciego zaskarżonego wyroku. Dorowadziłoby to zatem do sytuacji niedopuszczalnej. Sąd II instancji natomiast nie mógł utrzymać nakazu w mocy i uchylić punktu drugiego i trzeciego zaskarżonego wyroku albowiem wyszedłby ponad granice apelacji.

Reasumując obie apelacje są pozbawione podstaw i jako takie podlegały oddaleniu, a to na podstawie art. 385 k.p.c.

Dariusz Mizera